

U S N E S E N Í

Krajský soud v Ústí nad Labem projednal ve veřejném zasedání konaném dne 27. srpna 2015 odvolání obžalovaného [REDAKCE] proti rozsudku Okresního soudu v Mostě ze dne 1. září 2014, č. j. 5 T 181/2013-238, a rozhodl **t a k t o** :

Podle § 256 tr. ř. se odvolání **z a m í t á** .

O d ů v o d n ě n í

Napadeným rozsudkem Okresního soudu v Mostě ze dne 1. 9. 2014, č. j. 5 T 181/2013-238 byl obžalovaný [REDAKCE] uznán vinným pod bodem 1) zločinem týraní osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr. zákoníku, pod bodem 2) zločinem znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, a za to byl odsouzen podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku a § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody ve výměře 2 roků, přičemž tento trest mu byl podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 2 roků.

Uvedených zločinů se obžalovaný podle výroku rozsudku dopustil tím, že

- 1) *v době od 1. 8. 2012 do 18.30 hod. dne 10. 7. 2013 v [REDAKCE] [REDAKCE] ve společném bytě opakovaně fyzicky napadal, zakazoval chodit do práce, stýkat se s prarodiči a šikanoval svoji manželku [REDAKCE],*
- 2) *od poloviny května 2013 do 8. 7. 2013 v [REDAKCE] [REDAKCE] ve společném bytě v přesně nezjištěném počtu případů přinutil k análnímu a následně orálnímu pohlavnímu styku svou manželku [REDAKCE], s tím, že pokud mu nebude po vůli a neudělá, co po ní chce, tak jí sebere syna a již ho nikdy neuvidí nebo že ji vyhodí na ulici.*

Proti uvedenému rozsudku podal obžalovaný v zákonem stanovené lhůtě odvolání, které odůvodnil prostřednictvím obhájce, a zaměřil je do výroku o vině i o trestu. Obžalovaný uvedl, že nebylo spolehlivě bez důvodných pochybností prokázáno, že se výše popsáno jednání dopustil. Zejména poukázal na rozpory ve svědeckých výpovědích, ze kterých nelze učinit jednoznačný závěr o jeho vině. Dále nesouhlasí s právním posouzením soudu prvního stupně, především poukazuje na účelové jednání jeho manželky (poškozené). V současné době spolu vedou občanskoprávní spor o svěření nezletilého syna do péče. Dále soud prvního stupně při zjištění skutkového stavu věci nesprávně vyhodnotil provedené důkazy ve vzájemném vztahu, včetně subjektivní a objektivní stránky jednání obžalovaného a z tohoto důvodu věc nesprávně hmotně posoudil. Navrhl, aby odvolací soud provedl důkaz spisem Okresního soudu v Mostě, sp. zn. 21 Nc 1377/2013 a znaleckým posudkem vypracovaným znalcem Mgr. Pavlem Weisem ze dne 23. 7. 2014. Odvolací soud by měl napadený rozsudek dle § 258 odst. 1 písm. b), c) tř. řádu zrušit a podle § 259 odst. 3 tr. řádu provést navržené důkazy a ve věci sám rozhodnout tak, že obžalovaného zproští obžaloby.

Odvolací soud přezkoumal z podnětu podaného odvolání podle hledisek uvedených v § 254 odst. 1 tr. řádu zákonnost a odůvodněnost napadeného rozsudku ve všech jeho výrociích, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo a dospěl k závěru, že podanému odvolání nelze přiznat důvodnost.

V řízení, které předcházelo vydání napadeného rozsudku, nebyly zjištěny vady procesního charakteru, bylo v něm postupováno podle stěžejních ustanovení trestního řádu, včetně těch, jimiž má být zajištěno právo obžalovaného na obhajobu. Řízení netrpí vadami či nedostatky, které by měly vliv na věcnou správnost rozhodnutí a k nimž by odvolací soud byl povinen přihlížet z úřední povinnosti. Obžalovanému bylo pro skutky, jimiž byl uznán vinným, řádně doručeným usnesením o zahájení trestního stíhání sděleno obvinění, s ohledem na právní kvalifikaci jednání byl obhajován obhájcem, jenž měl možnost účastnit se úkonů trestního řízení. Soud prvního stupně ve věci řádně nařídil hlavní líčení, o němž veškeré strany řádně vyrozuměl, obžalovanému spolu s předvoláním k hlavnímu líčení doručil obžalobu.

Dokazování, které soud prvního stupně za účelem zjištění skutkového stavu bez důvodných pochybností provedl, lze označit za úplné, a pro takové rozhodnutí dostatečné. Všechny provedené důkazy také soud prvního stupně v souladu s ustanovením § 2 odst. 5 tr. řádu provedl zákonným způsobem

v rámci řádně nařízeného hlavního líčení a vytvořil si spolehlivý podklad pro své rozhodnutí. Odvolací soud nepovažuje za nutné doplnit dokazování o výsledky svědků [redacted] a jako neúčelné se jeví zpracování revizního znaleckého posudku, což jsou ostatně důkazní návrhy, které byly vzneseny již před soudem prvního stupně, vyjma návrhu na zpracování revizního znaleckého posudku. Soud prvního stupně se s těmito důkazními návrhy náležitě vypořádal.

Zde je třeba uvést, že odvolací soud je v zásadě vázán hodnocením důkazů provedeným soudem prvního stupně. Odchýlit od tohoto hodnocení a skutkového stavu obsaženého v napadeném rozsudku by se mohl pouze za podmínek specifikovaných v ustanovení § 259 odst. 3 tr. řádu. Do hodnocení důkazů soudem prvního stupně by tak mohl zasáhnout pouze tehdy, pokud by toto hodnocení vybočovalo ze zásad formální logiky, bylo neúplné či nebralo na zřetel podstatné skutečnosti významné pro stanovení skutkových zjištění. Takovéto vady napadenému rozsudku vytknout nelze.

Svá zjištění soud prvního stupně v odůvodnění napadeného rozsudku náležitě rozvedl, uvedl, z jakých skutečností vycházel, jaké okolnosti vzal za prokázané, a své závěry náležitě, podrobně, logicky a přesvědčivě zdůvodnil. Odvolací soud proto pro stručnost na toto věcně správné odůvodnění napadeného rozsudku v tomto směru odkazuje, když soud prvního stupně všechny provedené důkazy zhodnotil v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 tr. ř., tedy každý zvlášť i ve svém souhrnu, a nelze mu proto vytknout pochybení.

Odvolací soud může ve stručnosti shrnout, že je pravdou, že obžalovaný trestnou činnost od samého počátku popírá a tvrdí, že se ničeho nedopustil. Uvedl, že trestní oznámení poškozené je motivováno jejich negativními vztahy, které se v současné době řeší v občanskoprávním řízení, kdy jde o rozvod manželství, svěřeni nezletilého dítěte do péče a zároveň určení výživného. Avšak obžalovaný je spolehlivě usvědčován, a to zejména výpovědí poškozené [redacted] přičemž tato její svědecká výpověď není v žádném případě osamocena. Výpověď poškozené je jednak dostatečně podrobná, po celou dobu řízení konzistentní a v souladu s dalšími ve věci provedenými důkazy, zejména s výpověďmi dalších svědků, hlavně prarodičů poškozené, kteří popsali, že na těle poškozené spatřili modřiny již v předchozím období, kdy poškozená bývala velmi vystrašená a úzkostná. Naproti tomu popsali obžalovaného jako osobu s výbušnou povahou, což potvrzuje i ve věci zpracovaný znalecký posudek zpracovaný MUDr. Ludka Daneše, CSc., i obhajobou předložený znalecký posudek, který byl proveden jako listinný důkaz a byl zpracován prom.

psychologem Pavlem Weisem. Na druhou stranu odvolací soud konstatuje, že byl zpracován i znalecký posudek na osobu poškozené, ani tento není v rozporu s tím, co poškozená uvedla, a s tím, co vyplývá z dalšího dokazování. Psycholožka PhDr. Štěpánka Tůmová ve znaleckém posudku uvedla, že poškozená je osobou věrohodnou, nemá sklony ke zkreslování výpovědi, je velmi ustrašená a úzkostná. Tyto závěry ze znaleckého posudku jsou v souladu s výše uvedenými svědeckými výpověďmi. Ustrašenost, uzavřenost poškozené jednak vyplývá z povahy její osobnosti, ale i z povahy projednávané trestné činnosti. Odvolací soud konstatuje, že poškozená se v žádném případě nechovala v rozporu s tím, jak se chovají oběti tohoto druhu trestné činnosti. Odvolací soud v tomto směru nepovažuje za nutné zpracovávat další znalecký posudek, když ani závěry znalce Weisse ze znaleckého posudku ze dne 23. 7. 2014, v tomto směru nejsou v rozporu se znaleckým posudkem PhDr. Tůmové. Nutno uvést, že ani posudek, či dobrozdání střední školy, jak jej zpracovávala pedagožka, resp. jeho závěry nejsou v rozporu s tím, co uváděla ve znaleckém posudku PhDr. Tůmová. Na základě těchto skutečností odvolací soud považuje provedené dokazování za dostatečné.

Pokud obhajobou bylo namítáno, že poškozená není osobou věrohodnou s ohledem na výše uvedené skutečnosti, jelikož v době, kdy mělo docházet k týrání a znásilňování, měla přítele, tato námitka se jeví jako nedůvodná, neboť bylo prokázáno, že pan [redacted] se stal přítelem poškozené až na počátku roku 2014, tedy v poměrně dlouhém časovém odstupu od doby, kdy mělo docházet k projednávané trestné činnosti. Ani v tomto ohledu odvolací soud neshledal důvod pro doplnění dokazování. Není zde argument, který by svědčil pro nevěrohodnost poškozené. Obhajobou bylo dále namítáno, že jednání obžalovaného zejména pod bodem 2) výroku o vině napadeného rozsudku není v souladu s tím, jak jeho sexualitu a osobnost hodnotí znalec. Ani této námitce nelze přisvědčit. Jednak z provedeného znaleckého posudku, jednak provedeného dokazování neplývá, že obžalovaný takto postupoval a takto jednal vůči poškozené ve snaze s cílem dosáhnout sexuálního uspokojení, ale ve snaze ji potrestat a ponižít. S uspokojením v sexuální oblasti jeho jednání nemělo nic společného.

Lze uzavřít, že pokud jde o provedené důkazy, soud prvního stupně v odůvodnění napadeného rozsudku přesvědčivě a dostatečně popsal, z jakých důkazů vycházel a jak je hodnotil. Toto jeho odůvodnění je správné a odvolací soud se s ním ztotožňuje a v podrobnostech na něj plně odkazuje.

Co se týče právní kvalifikace jednání obžalovaného, i v tomto ohledu se odvolací soud ztotožnil s názorem soudu prvního stupně, neboť jednání tak, jak je popsáno pod bodem 1) a 2) výroku o vině napadeného rozsudku skutečně naplňuje znaky skutkové podstaty jednak zločinu týrané osoby žijící ve společném obydlí dle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr. zákoníku i zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku.

Pokud jde o trest, který byl obžalovanému soudem prvního stupně uložen za trestnou činnost popsanou ve výroku o vině napadeného rozsudku, nutno uvést, že trest byl ukládán jako úhrnný za spáchání dvou zločinů. Soud prvního stupně uložil obžalovanému trest výchovný na samé spodní hranici zákonné trestní sazby. Takto uložený trest nelze označit za nepřiměřeně přísný, naopak spíše mírný. Je pravdou, že i v odůvodnění napadeného rozsudku soud prvního stupně uvedl, že vycházel při ukládání trestu zejména ze skutečnosti, že obžalovaný je osobou netrestanou a výše popsané jednání je jeho jediným excesem jinak z řádného života. Avšak nelze přehlédnout, že projednávané trestné činnosti se měl dopouštět delší dobu, přičemž se jednalo o násilí značné intenzity, což se na druhou stranu na výměře trestu vůbec neprojevovalo. Nicméně vzhledem k absenci odvolání státního zástupce, nelze napadený rozsudek změnit v neprospěch obžalovaného.

Veden těmito skutečnostmi proto odvolací soud odvolání obžalovaného jako nedůvodné podle § 256 tr. řádu zamítl.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e n í** přípustný další řádný opravný prostředek.

Proti tomuto rozhodnutí **l z e** podat dovolání. Dovolání **m ů ž e** podat nejvyšší státní zástupce a to ve prospěch i v neprospěch odsouzeného pro nesprávnost kteréhokoliv výroku rozhodnutí a odsouzený pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, které se ho bezprostředně dotýká. Odsouzený **m ů ž e** podat dovolání pouze prostřednictvím obhájce. Podání odsouzeného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se **n e p o v a ž u j e** za dovolání, byť by takto bylo označeno. Dovolání **l z e** podat ve lhůtě **d v o u (2) m ě s í c ů** od doručení rozhodnutí, proti kterému směřuje a to u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni (t. j. Okresní soud v Mostě). O podaném dovolání rozhoduje Nejvyšší soud v Brně. Dovolání **m u s í**

obsahovat (vedle obecných náležitostí uvedených v § 59 odst. 3 tr. ř.) i údaje, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) nebo § 265b odst. 2 tr. ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen uvést, zda dovolání podává ve prospěch či v neprospěch odsouzeného. Rozsah a důvody dovolání **l z e** měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání. **Neúspěšné podání dovolání je zpoplatněno částkou 10.000,- Kč.**

V Ústí nad Labem dne 27. srpna 2015

JUDr. Zdeňka Hošková v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Irena Balážová